

Közeleti havilap

DUNAMOCSI HÍRNÖK

I. évfolyam, 7. szám

2011. szeptember

INGYENES!

A tartalomból:

- Községi hírek
- Borkóstoló
- Mesélő fényképek 4. rész
- Labi a labrador
- Balatoni nyár

Szent István Napí Falunap

képes beszámoló, 4-8. oldal

KÖZSÉGI

HÍREK

Persei Bözsi néni eseténél viszont egyáltalán nem a táblaügynél tapasztalt gyorsaság és segítőkészség jut eszünkbe. Július 14. óta – amikor az erős vihar miatt több helyen kiesett a faluban a kábeltévé – ezt az egy adást tudja csak megfogni, ami a képen

látható. Erősen el van keseredve miatta, s azt hiszem tökéletesen meg tudjuk érteni őt. Bármelyikünket megviselné a tv hiánya, ő pedig egyedül van, mozogni is nehezen bír, így a képernyő jelentené számára szinte az egyetlen szórakozást. Az ügyben a következő tájékoztatást kaptuk: éppen szolgáltató váltás zajlik, így a régi kábeltévé szolgáltató már nem törődik vele, az új pedig még nem vette át a hálózatkezelést. Sajnos szeptember végéig elhúzódik ez a huzavona. A régi szolgáltatónak 3 hónap felmondási ideje van, aminek a kitöltéséhez ragaszkodik, ez jár le szeptember végén. Ekkor érvénybe lép az új szolgáltatóval kötött szerződés, aki onnantól kezdve 24 órán belüli hibaelhárítást garantál. Az új szolgáltató két csomagot kínál, egy 15 csatornából álló alapsomagot, havi 2,99 euróért és egy kibővített, 28 csatornából álló csomagot 7 euróért. Mindkét csomag része lesz egy "falucsatorna", ahol a községi hírek, információk szerepelnek majd, egyelőre írott szöveg formájában. Bözsi néni vonalának javításáról pedig az ígért szerint a lehető leggyorsabban gondoskodnak.

A mi kis dunamocsi tábla-ügyünk sikertörténetnek bizonyult, melynek eseménysora a következő: 1. Önkormányzati képviselőink a testületi ülésen észrevételezték a magyar felirat hiányát a diszkont cégtáblájáról. 2. A testület döntött az üzlet felszólításáról a hiány pótlására. 3. A *Dunamocsi Hírnök* múlt havi számában hangot adott a jogos anyanyelvi igénynek. 4. Az üzlet vezetése nem sértődött meg, hanem a mulasztást azonnal pótolva – s egyben jelezve, hogy az önkormányzati döntéstől függetlenül az új tábla már készülöben volt – magyar feliratot helyezett el a homlokzaton. 5. A *Dunamocsi Hírnök* az alábbi képen bemutatja az üzlet új, magyar felirattal rendelkező tábláját. Erre lehet azt mondani, úgy ment minden, mint a karikacsapás.

A Bőjte Csaba által vezetett dévai Szent Ferenc Alapítvány gyergyószárhegyi otthonából 31 árva gyermeket látott vendégül a felvidéki székhelyű Magyar Megmaradásért Polgári Társulás. Az augusztus 21-27. között tartott táborozás során a gyerekek az ekecsi tanyavilág egyik táborozó helyén voltak elszállásolva, s innen indultak a szervezett kirándulásokra, programokra. Augusztus 24-én Komáromot majd Esztergomot tekintették meg, s ezen a napon az MKP dunamocsi szervezetének, illetve a csárda meghívásának köszönhetően a gyerekek községünkben étkeztek. A vendégségen az MKP országos elnöke, Berényi József is

tiszteletét tette, aki nem érkezett üres kézzel. Egy láda barackot és játékokat hozott Bőjte Csaba székely árváinak. Az egyhetes tábor megrendezését a „Minden magyar felelős minden magyarért” idézet motiválta.

Szeptember 17-én és 18-án a Kulturális Örökség Napjai keretében programok egész sorával ünnepelnek Magyarországon, illetve a határon túli magyar településeken. A rendezvényhez Dunamocs is csatlakozik, így e hétvégi napokon ingyenesen, szakavatott tárlatvezetéssel tekinthető meg a falumúzeum kiállítása, amely a régi falusi élet használati eszközeit, népviseleteket, korabeli iskolai tantermet, borospincét, s a kocsiszín régi járműveit mutatja be. Sokan még a helybeliek közül sem látták a múzeumot, ezért arra biztatjuk őket, használják ki a kedvező alkalmat a látogatásra. Aki pedig már többször megfordult a régi jegyzői hivatal falai között, az jól tudja, hogy sokadik alkalommal is található a gazdag helytörténeti anyagban számos új felfedeznivaló.

A nagy fogás.

kapás volt, akkor minden kapás után ráfejeltek még 2-3 kg kukoricával, hogy visszajöjjenek a halak. Az amúr csapatosan úszik, s bizony szép fogásra lehet kilátás, ha egy 20-30 fős csapatot sikerül huzamosabb ideig a közelben tartani.

Az idén sokat panaszkodnak a horgászok a gyenge szezonra, de azért Takács Zsolt és Lajos Gábor ez után a horgászvíkend után biztosan nem fogja mérgében a sarokba vágni a horgászfelszerelést. Egy hét alatt a következő eredménnyel jártak: Hétfő – 5,5 kg-os, 9 kg-os, 10,5 kg-os amúr, kedd – 4 kg-os ponty, 8 kg-os amúr, szerda – 12 kg-os ponty, csütörtök, péntek, szombat – nem volt fogás, vasárnap – 18 kg-os amúr.

Takács Zsolti kapitális amúrt fogott augusztus 28-án a Dunán, a Diófánál. Este tízkor akadt horogra, öt szem csali kukoricával. 18 kg-ot mutatott a mérleg, a hossza pedig 105 centiméter volt, de termete ellenére mégis elég könnyen megadta magát. Öt perc alatt partközélbe húzta, s már a szájban is volt a halacska.

Mint a pinty, úgy ment minden, legalábbis ami a végét illeti. Mert azért hozzá kell tennünk, hogy aki a Dunán fogni akar valamit a botján kívül is, annak alaposan meg kell dolgoznia érte. Türelem, kitartás, sok idő és sok anyag kell hozzá. Ez utóbbi alatt a bevetett kukoricát értjük, amiből bizony mázsák mennek el egy-egy horgászszeszon alatt. De nincs más választás, hiszen a ponty és az amúr csak akkor jön, ha alaposan bevetnek előtte. Zsolti a barátjával, Lajos Gabival horgászik, s a nagy fogás előtt már egy hete folyamatosan a Dunán voltak. Lassú folyású szakaszon, 3-4 méteres vízbe etettek. Naponta két, 10 literes kannával vitték be az anyagot, de ha több

Horgászat és keleti kényelem
a la Takács&Company.

A dunamocsi szőlészek és borászok szövetségének alakuló ülésén elhangzott javaslat alapján elhatároztuk, hogy borkóstolóval egybekötött kirándulást szervezünk. Tapasztalatlanságunk miatt bizony több nehézség állt a megvalósítás útjába. A nyár elejére kitűzött időpont más rendezvénnyel ütközött, később pedig a kirándulások miatt nem tudtak többen velünk tartani azok közül, akik az elején még lelkesek voltak. Megjegyzem, nem csak a kóstolni vágyók idejét kell egyeztetni, de a kóstoltatóknak is közbejöhethet más feladat. De mi elszántak voltunk, és végül találtunk olyan időpontot, ami mindenkinek megfelelt.

Borkóstoló az egri borvidéken

választ kaptak az érdeklődők.

A szakmai rész után következett a kóstoló, melyről a résztvevők tudnának részletesen beszámolni. Ez a borüzem nem egy földalatti pincében működik, de meglátogattuk a tufába vájt új pincét is, amit a környékünkről érkező látogató csak csodálkozva tud szemlélni. Az elfogyasztott finom ebéd és borok után közkívánatra határszemplére mentünk. Olyan ültetvényt néztünk meg, melynek a bora mindenkinek nagyon ízlett a kóstolón, ez pedig a Debrői hárslevelű. Debrő, Verpelét szomszédságában található. A szőlőlugast látva a mocsai szőlészek tervezgetni kezdték a hárslevelű telepítését az itthoni termőhelyekre. Már ezért is megérte eljönni.

Az idő rövidsége miatt gyors sebességre kapcsolva indultunk Egerbe, a Szépasszony völgybe, egész pontosan a Hagymási pincébe. Itt is finomabbnál finomabb borokat kóstoltunk, hasonlítottunk az előzőekhez, esetleg a saját borainkhoz. Az indulásig hátralévő időben zengett a Szépasszony völgy a dunamocsiak nótázásától. Egy nap bizony nagyon rövid az ilyen áldozathozatalhoz, és bármilyen sajnálatos, haza kellett indulni. A nóta folytatódott az autóbuszban, a jó hangulat nem maradt Egerben.

Ez volt az első kirándulással egybekötött borkóstolónk, s reméljük a következők is ehhez hasonló sok szép élményt, tapasztalatot, finomabbnál finomabb borokat nyújtanak majd nekünk.

Kukola József

A Szent István Napi Falunap képes krónikája

2011. augusztus 20-án megint jó volt dunamocsinak lenni! A falunapnak mindenhol az összefogásról, a közös ünneplésről kell szólnia és nálunk bizony erről szólt. Megmutattuk a vendégeinknek, az ide látogatóknak és – elsősorban – magunknak hogy ez egy erős, összetartó közösség, amely méltón tud ünnepelni.

Idén először a Szent István Napi Falunapot egész napos programmal tartottuk meg. Ez nem kis feladat volt, annyi szervezést és munkát igényel, amit az önkormányzat saját erejéből nem tudott volna megvalósítani. Ezért az előkészületeket több mint egy hónappal az ünnep előtt kezdtük el. Összehívtuk az összes helyi szervezet elnökét, és elkezdtük szétosztani a feladatokat. Sokan voltak jelen, mégis jutott munka mindenkinek. Horgászok, vadászok, galambászok, sportszervezet, Csemadok, nyugdíjasklub, tanítók, tűzoltók, kutyások, zumbások, közhasznú munkások, önkormányzati képviselők – mindenki kapott feladatot és mindenki becsülettel kivette a részét a munkából.

A sport jegyében rendezett falunapon volt horgászverseny, asztalitenisz-verseny, lecsófőző-verseny, tizenegyesrúgó-verseny, aszfaltrajz-verseny, tűzoltóverseny. Emellett természetesen az ünnep központi része volt a megemlékezés a templomkertben, ahol talán még soha nem voltak ennyien, mint idén.

A megemlékezés után a kultúrház nagytermében megnyílt a dunai életet bemutató kiállítás, ami nem csak szép és érdekes volt, hanem valahol rólunk, nekünk is szólt. Az ünnepség, a kiállítás, a versenyek és a koncertek lebonyolításán kívül a szervezők gondoskodtak az összes vendégről és fellépőről. Mazsorettek, zenészek, kiállítók, hangosítók – mindenki mellé

megbízunk egy kísérőt, aki útbaigazította őket, gondoskodott róla, hogy vacsorára ételt-italt kapjanak. Négy katlanban rotyogott a birka és vadvörkölt, ami éjfél körül mind el is fogyott. Ezen kívül majdnem 100 kiló sült hal, 30 kiló sültkolbász kelt el, jól fogyott a szőgyéni kemencés lepény és a kürtőskalács is. Ha csak az ételek forgalma alapján becsüljük, este a főtéren több mint 600 látogatója volt a falunapnak.

Nem csak a szervezésben és a lebonyolításban volt szükség összefogásra, hanem az anyagi háttér biztosításában is. A jelenlegi helyzetben ekkora rendezvényt a falu képtelen lett volna finanszírozni, ezért itt is segítséget kértünk és kaptunk. A versenyek kézműves porcelánkupáit az *F-Petrol*, az ajándékokat a *Zepter* biztosította. A *Dufrex* 100 liter borral, az *AT Dunaj* két birkával támogatott minket, amiből elsősorban a vendégek, fellépők és szervezők megvendégelését biztosítottuk. Ezen kívül pénzügyi támogatást kaptunk az *AVASTav*, a *Strabag* és az *Investconsult* cégektől, összesen csaknem 2000 euró értékben. Mindannyiunknak köszönjük a segítséget.

A képek is bizonyítják, hogy nem csak a szervezés volt jó, hanem a szórakozás is. A falu apraja-nagyja versenyzett napközben, este kint volt a színpad előtt és jól érezte magát. Azt hiszem, régen láthattunk ennyi jókedvű embert a téren.

A magam és az önkormányzat nevében köszönöm mindenkinek a segítségét. Olyan sokan voltak, hogy az egész oldal nem lenne elég, hogy felsoroljam. Büszke vagyok, de nem elsősorban arra, hogy megcsináltuk. Hanem arra, hogy együtt csináltuk meg.

Tisztelettel, Banai Tóth Pál

A falunap első rendezvénye a gyermekek számára kiírt horgászverseny volt. A résztvevők a délelőtti során egy bottal horgászhattak, s az eredmény számításánál a zsákmány súlyát vették figyelembe. A horgászegyesület a versenyszabályokkal az önálló horgászat elsajátítására ösztönözte a gyerekeket, így a felnőttek csak a szakolásnál, csali feltűzésénél lehettek segítségükre. A verseny végeredménye a következő lett:

1. Záhorszky Levente 2,43 kg., 2. Nagy Emese 1,01 kg., 3. Antal Mátyás 0,64 kg.

A további résztvevők Beck Péter, Csontos Attila, Családi Krisztián, Farkas Benedek, Jóba Árpád és Csontos Tibor voltak.

A helyi sportbarátok nagy örömeire községünk négy új pingpongasztallal gazdagodott, melyek ünnepélyes „felavatására” augusztus 20-án került sor. Asztalitenisz tehetségeink a *Polgármester kupán* ifi és felnőtt kategóriában mérték össze erejüket, s a versenyen a következő eredmények születtek:

Felnőttek, 1. forduló: Lajos Tamás – Jókai László 3:0, Gula Dávid – Nagy Sándor 0:3, Gáspár Gyula – Tallósi Zoltán 3:0, Kukola Zoltán – Vasas Péter 0:3, Péter Dezső – Banai Tóth István 0:3, Bábi Tibor – Lajos Sándor 3:0

2. forduló: Bábi Tibor – Lajos Tamás 3:1, Nagy Sándor – Banai Tóth István 3:1, Vasas Péter – Gáspár Gyula 0:3

Döntő: Bábi Tibor – Nagy Sándor 1:3, Gáspár Gyula – Nagy Sándor 3:1, Gáspár Gyula – Bábi Tibor 3:0

Végeredmény: 1. Gáspár Gyula, 2. Nagy Sándor, 3. Bábi Tibor

Diákok: Vasas Krisztián – Banai Tóth István 3:0, Gula Tibor – Szabó Dávid 1:3, Vasas Krisztián – Gula Tibor 3:0, Banai Tóth István – Szabó Dávid 0:3

3. helyért: Gula Tibor – Banai Tóth István 3:0

Döntő: Szabó Dávid – Vasas Krisztián 3:1

Azt hiszem lecsó ügyben sokunk számára tanulságos volt a falunap: ki gondolta volna, hogy ennyifélt lehet készíteni ebből az ételfajtából? A laikusok képzelete legtöbbször a sima és a tojásos lecsóig terjed, amihez a dunamocsi átlagférfi azt is hozzáteszi, hogy jó sok kolbász legyen ám benne, ha valaki azt akarja, hogy meg is egyűk. Aztán szombat délelőtt jött az iskolázás, mikor ahány csapat, annyiféle finomabbnál finomabb lecsót készített. Ízletes és tápláló ez az étel, s aki eleget tett a csapatok szívélyes ebédmeghívásának, biztosan nem érezte úgy, hogy a lecsót otthon még kacsacombbal kellene lenyomatni. 18 gárda vett részt a versengésben, melyek közül sokan nemcsak az ételeket, de a névválasztást illetően is bizonyították fantáziájukat. A csapatok nevei: Irén, Sörös Party, Galambászok, Tűzoltók, Tűz, A.Cs. Videoton, Mocsi Vadászok,

Thomas Lieven Híd, Romalé, MKP-Zöld Sasok, Mezei Virágok, Farkas Eri és csapata, Szupernagyik, Péro, Gerecse, Csemadok Vadvirág, Sport.

A győzelmi pálmát az MKP-Zöld Sasok (Retkes János, Vörös Szabolcs, Szalai Lajos) vitte el. Második egyenlő pontszámmal a Szupernagyik (Szalai Lenke, Mocskos Katalin, Mocskos Kinga, Szabó Erzsébet, Záhorszky Erzsébet, Szegi Ilona, Mellék Emma) és a Csemadok Vadvirág (Bellabás András, Lajos András, Szalai Zoltán, id. Jókai László, Jókai Sarolta, Bellabás Bernadett, Lajos Katalin) csapata lett, harmadik helyen pedig a Vadászok (Gál László és párja Szilvia) végeztek. A Mezei Virágok csapata (Mezei Gizella, Mezei Szilvia, Mezei Sándor) vakarcsos cigány kenyeres lecsójával a legkülönlegesebb ételnek járó különdíjat érdemelte ki, míg Novoszádek Miklós a legfiatalabb versenyzőnek járó különdíjat kapta.

A Szent István királyról való megemlékezésre a hagyományokhoz híven idén is a katolikus templomkertben került sor. Az ünnepi szónoklatok előtt Kónya Máriaó plébános úr tartott templomi szentmisét első királyunk tiszteletére. Ezt követően Rácz Kálmán történeti ismertetőjét hallgathatta a szép számú érdeklődő, majd Csóka Lajosnak, nagykeszi polgármesterének, a Híd járási elnökének, illetve Farkas Tibornak, az MKP megyei képviselőjének, a párt országos tanácsa tagjának szónoklatára került sor. Dobai Sándor esperes úr, református lekipásztor ünnepi gondolatai után a koszorúzás következett, melynek során Dunamocs község önkormányzata, az alapiskola, a Csokonai Polgári Társulás, a tűzoltó egyesület, a sportszervezet, a Csemadok, a vadász egyesület, Farkas Tibor, valamint a helyi MKP és a Híd-klub

képviselői az Ezeréves emlékműnél helyezték el a tisztelet és emlékezés koszorúit.

Danubius Fluvius Pictorum – Duna képfolyam. Ezzel a címmel tekinthettünk meg egy nagyszabású vándorkiállítást a kultúrház nagytermében, amely a 20. század első évtizedeiben készült, hatalmasra kinagyított fényképek segítségével a Duna összekötő szerepére emlékeztette a látogatókat. Az osztrák, szlovák és magyar múzeumok együttműködésével született kiállítás megnyitójára 2011 elején került sor Bécsben, s azóta Pozsonytól Budapestig – most pedig már Dunamocsig – számos településen aratott jelentős közönségsikert. A fényképek a korabeli kirándulójók polgári utazóközönségének hajón töltött pillanatait, az osztrák, magyar, szerb és román Duna-vidék városainak, falvainak korabeli panorámáját, lakóit villantotta fel előttünk, s ezzel a boldog békeidők mindennapjaiba nyújtottak a látogatók számára felüdítő betekintést.

A kultúrház nagytermében egy másik tárlat is helyet kapott, Valkó János fényképész a „Híd ami összeköt címmel” a párkányi Mária Valéria híd történetét fotók segítségével mutatta be.

A kiállítás hangulatához nagyszerűen kapcsolódott a radványi Tücsök Nikolett előadása, aki a tárlat megnyitója előtt neves magyar költők megzenésített verseit adta elő.

A lábatlani Napfény mazzorett csoport 1997-ben alakult, s három korosztály alkotja: a mini, a kadett és a junior. Községünkben a juniorok mutatták be produkciójukat, akik a katolikus templomtól a Fő térig tradicionális indulók hangjára meneteltek, majd a Fő téren show-tánc műsorukat adták elő.

Pataki Attila kutyaiskolája bemutatót tartott, melynek során a lábnál vezetés, ültetés, fektetés és haraptatás gyakorlatait mutatták be. A főszereplők Lakatos Róbert, Lakatos Anita, Csicsó Lajos, ifj. Mezei Gyula, Mikulka István, Pataki Attila és német juhász ebeik voltak.

A tél derekától új sportág hódít falunkban. Sokan csak táncolgatásnak mondják, de akik rendszeres látogatói a foglalkozásoknak, büszkén állítják, hogy zumbázni jó! A zumba csoport vezetője Varga Tímea, aki bemutatót, illetve táncos foglalkozást tartott a műfaj iránt érdeklődők számára.

Spongyabob és Rozi baba hívta fel az autósok figyelmét a rendezvény miatti óvatosabb vezetésre. A szalmabábuk kisgyerekeink szolidaritás érzékét is fejlesztették: többen a bábuk alá szorult szerencsétlen embereket akarták kimenteni.

*"Kisült már az új kenyér, két kezünk munkája,
Sok verejték hullott minden darabjára,
Isten után nekünk más pártfogónk nincsen,
Minden kenyérosztó kezét áldjon meg az Isten."*

Az évszázados hagyományt követve e versike idézésével került sor az új kenyér szertartásos megszegésére, melyet Banai Tóth Pál polgármester végzett el. A kenyér az életet jelenti számunkra, nemzetiszínű szalaggal átkötve pedig kifejezi, hogy a haza és az élet összekapcsolódik.

A tizenegyes rúgó verseny a nap egyik legvonzóbb programpontja volt. 32 férfi és 12 gyerek nevezett be, akik a községháza mögötti füves téren 7 méterről, kiskapuba rúgták a „tizenegyeszt”. A kapuban a felnőtteknél Lajos Sándor, a gyerekeknél Vasas Krisztián vitézkedett, s bizony szegény Sanyi – ahogy az jó kapushoz illik – gyakran került a közelről megeresztett emberes bombák útjába. Ha a találat érzékeny helyen érte – ilyen is előfordult – egy kis „nevetés” után hősiesen tovább folytatta a védést. A versenyt Vasas Péter és Tücsök Alfréd vezette.

Felnőttek

végeredménye:

1. Bábi Tibor
2. Tóth Péter
3. Takács Gábor

Gyerekek:

1. Lajos Kristóf
2. Balaskó Benjamin
3. Juhász Áron

Az idén Skuliba József érdemelte ki a Polgármester Vándorkupáját, melyet minden évben az a dunamocsi galambász kap, aki legjobban szerepel a Szlovák Nagydíjon. Ez a legjelentősebb hazai verseny, melyen galambászsunk kerületi 12. helyet ért el. A serlegen már öt név található, az idei győztes mellett Fülöp Zoltáné, Mitás Péteré, Boros Zoltáné és Balogh Sándoré.

Hangulat zenekar.

A párkányi Csemadok alapszervezetének „Hangulat” zenekara örökzöld slágerekből összeállított műsorral szórakoztatta a Fő tér közönségét.

Az esti programot tűzoltóverseny színesítette, melynek során a csapatok ún. klasszikus tűztámadást hajtottak végre. A tűzcsapra való csatlakoztatás után kigurították a két húszméteres, B típusú tömlőt, ezután felszerelték az elosztót, majd a C típusú tömlők csatlakoztatása után sugárcsövet raktak a végére, s már lehetett is célózni a kólás flakonokat. Leggyorsabban a mi fiainknak dőltek el, így ők szerezték meg az első helyet. Második a marcelházi egyesület, harmadik pedig a szintén marcelházi Old Stars csapata lett. A fiúkon kívül a kolozsnémai női csapat is bemutatta tudását. A dunamocsi versenyzők Tücsök Dávid, Antal Mihály, Egyeg Zoltán, Takács Lóránt, Boros Zoltán, Boros Zsolt és Búcsi Attila voltak.

A Kor-Zár együttesnek sok rajongója van Dunamocson, amit a lelkes fogadtatás és az esti koncert nagy sikere bizonyított. Az együttest 1989-ben alapította néhány Nyitrán tanuló magyar diák, akik közül Zsapka Attila és Zsapka Zsolt – akit karvai származása miatt sokan ismerünk – még mindig a zenekar tagjai. Az említett év fordulópontot jelentett nem csak az ő esetükben, de az ország életében is, így történt, hogy tanulás helyett a tüntetések, buli, zene jellemezte fél éven át az akkoriban sztrájkoló diákok mindennapjait. Mivel ez az életmód nagyon megtetszett az alapító tagoknak, a forradalom után sem tudtak lemondani „hóbortjukról” a közös zenélésről, s megalakították együttesüket, amely magyar költők megzenésített verseit adja elő. És honnan származik ez a furcsa neve a zenekarnak? Erősen törték a fejüket a névválasztáson, de sokáig semmi okos nem jutott eszükbe. Aztán egyszer csak bevillant az isteni szikra: az esti konyak emléke. A neve Korzár volt, ami csehül kalózt jelent. Középen elválasztották egy kötőjellel, s két magyar szót kaptak. A név találó, 1989 a forradalom éve, amikor egy **Korszak leZárult**.

A Kor-Zár együttes.

A legkisebbek közé bohóc érkezett, aki arcfestéssel, lufi hajtogatással szórakoztatta őket. A nagyobbacsok Tóth Szidónia segítségével gyöngyöt fűzhetek a sátor alatt, az ugrálóvár pedig estig a gyerekek rendelkezésére állt.

A szabadtéri Disco, a Szent István Napi Falunap utolsó rendezvényének pillanatai, amikor a hangulat már a tetőfokára hágott...

A nap talpraesett, Antal Imrét megszegyenítő műsorvezetői Tóth Kálmán és Petkó Veronika voltak.

BALATONI nyár

Július utolsó hetében 12 fős ifjúsági csoportunk útra kelt, hogy megismerkedjen a badacsonyi táj szépségeivel és a környék nevezetességeivel. Komáromig kerékpárral, onnan Tapolcáig vonattal, majd ismét kerékpárral a badacsonytomaji kempingig hajtottunk.

Sátorverés után az egykori vulkán – a mai „badacsonyi hegy” – meghódítása következett, természetesen gyalogosan. Majd Badacsonyban körbejártuk a bornapok sátraikat, belehallgattunk az esti koncertbe és igyekeztünk haza, hogy kipihenjük az utazás fáradalmait. Másnap Szigliget vára következett, ahonnan csodálatos a kilátás az egész Balatonra. Ebéd után egy kis kerülővel felnéztünk a csobánci várromra, majd a Folly arborétum 100 éves fái alatt gyűjtöttünk erőt a további útra. Vacsora után gitárkísérettel énekeltünk, majd a Timótheushoz írt levél alapján gondolkodtunk el azon, milyen életvitelt vár el tőlünk Teremtő Urunk. Éjszaka szépen csöndesen esett és sajnos nem hagyta abba másnap sem. A Festetics kastélyt mégsem szerettük volna kihagyni, így a zuhogó esőben busszal tettük meg az utat Keszthelyre. Magyarország

harmadik legnagyobb kastélyát idegenvezetővel végigjárni egy életre szóló élmény volt. A kastély másik részében Munkácsy kiállítás és hintómúzeum, egy új épületben pedig vadászati kiállítás és a vonatmodellek világa ragadott magával bennünket. Közben legalább annyi időre szűnt az eső, hogy fényképeket készíthettünk a parkban. A zenekedvelők este a Tihanyi-apátság templomába zárandokoltak. Szabó Imre orgonaművész játszott Pozsonyból, akinek az előadását már Dunamocson is hallhattuk templomunkban. Az eső estére zivatarrá nőtte ki magát, és minden előrejelzés ellenére éjszaka és másnap reggel is folyamatosan esett, ezért úgy döntöttünk, hogy egy nappal megrövidítjük kirándulásunkat. Átázva, de meggazdagodva tértünk haza, s hogy kedvünket nem törte meg az eső, az bizonyítja a legjobban, hogy már tervezzük a jövő évi túrát.

Dobai Sándor

Mindenki elcsodálkozott a leleményes találmányon, a repülő lampionon. Égi lámpásnak is hívják, melynek alsó részén egy speciális mécses található, ezt kell meggyújtani, s a meleg levegő hatására hamarosan felemelkedik. A mécses körülbelül 10 percig ég, majd mikor kialszik, a lámpás szép lassan

leereszkedik. Mivel környezetbarát anyagokat tartalmaz (rizspapír, bambuszkarika), a természetben hamar elbomlik. A több tucat égi lámpás felengedése remek szórakozást nyújtott, csakúgy, mint a látvány, ami elénk tárult. A meleg, csillagfényes éjszakán a 200-300 méter magasságba repülő lampionok égi társaikhoz hasonlóan bevilágították a dunamocsi ünnepet. „Többet ér, mint a tűzijáték” – hallottam a megjegyzést egy közelben állótól. Hát, van benne valami. Ráadásul nem csak látványnak szép, de egy keleti eredetű szokás is tartozik hozzá: feleresztéskor belesuttogják a kívánságokat, melyek valóra válnak, és ezzel együtt az égi lámpás az égbe viszi a ránk leselkedő rosszat.

**ANTENNA-
SZERELÉS**
0918 / 774 241

Zajos Ferenc

DUNAMOC
Belsőfalú 143
+421 949 167191

946 37 MOČA
Vnútorná dedina 143
0949 167191

VÍZVEZETÉK, FŰTÉS, LAKATOS MUNKÁK.
Szerelés, javítás, átalakítás.
VODOVOD, KÚRENIE, ZAMOČNÍČKE PRÁCE.
Inštalácia, oprava, rekonštrukcia.

Mondják, aki a virágot szereti, rossz ember nem lehet. És aki az állatokat szereti? Meg aki a pizzát, bablevest, tökfőzeléket...? Hát igen, szeretni sok mindent lehet és sokféleképpen. Bablevest csülökkel, pizzát gombával, állatot pedig sehogy máshogy, csakis felelősséggel. Van, aki azt állítja magáról, hogy ő bizony nagy állatbarát, aztán ha megnézzük, kiderül, hogy 40 négyzetméteres lakásban tart 30 kilós kutyát, az aranyhőrcsöge saját piszkában alszik, az állatkertben pedig szalonnás chipsszel eteti a zsiráfot.

Másnál az állatbarátság úgy jelentkezik, hogy nem pusztítja el házi kedvencét, ha teszem azt megunja a család, vagy tartása teherre válik, hanem néhány településsel arrébb – hogy még véletlenül se találjon hazaszomorú szívvel ugyan, de határozottan kipenderíti az autóból. Aztán megnyugtatja magát: a Buksi olyan kedves, aranyos, hogy valaki rövidesen úgyis befogadja.

Vonjuk tehát gyorsan le az tanulságot, hogy aztán haladassunk tovább történetünkkel: ha képesek vagyunk egy élőlényről gondoskodni úgy, hogy sokszor mi magunk is háttérbe szorulunk – érthetőbben mondva kényelmünket, időnket, pénzünket, energiánkat nem sajnálva áldozatokat hozunk – az egyértelműen arra utal, hogy tudunk felelősen, igazi odaadással szeretni. A most következő történetben találkozunk szívtelenséggel, áldozathozatallal, hazug- és igazi állatszeretettel, a végén pedig mindenki örömeire kibontakozik a happy end.

Labi, a labrador dunamocsi pályafutása úgy kezdődött – na, itt mindjárt akad egy kis gond, mert valójában nem tudjuk hogyan. A legvalószínűbb, hogy valaki, július 27. táján kitette az autóból. A kutyára sokan felfigyeltek, s észrevehető volt rajta, hogy egyáltalán nincs csavargáshoz szokva, mert nagyon gyakorlatlanul téblábolt a Komáromi út temető melletti szakaszán, a Belső faluba vezető leágazás környékén. Ez a falu egyik leginkább balesetveszélyes része, s az eredmény nem is váratott sokáig magára, Labit hamarosan elütötte egy autó. Az arra járó emberek megálltak, körbevették a kutyust, tanakodtak, segíteni szerettek volna, de nem igazán jutottak dűlőre, hogy ezt hogyan tegyék. Ekkor, az áldozat szerencséjére megjelentek a megmentők Tégylás Zsuzsanna és párja Enrico Secchi, az „olasz” – mert mindenki csak így hívja őt nálunk – személyében. Ők profi kutyatartók, ráadásul Zsuzsa agrármérnök, úgyhogy rögtön tudták mit kell tenni. Fertőtlenítették a sebet, megnézték van-e komolyabb sérülése, s fájdalomcsillapítót adtak neki. Ezután kihirdették az esetet a hangosbemondón, abban bízva, hátha jelentkezik érte a gazdája. Nem jelentkezett. Valamit viszont lépni kellett, mert a kutya a hirdetés után sokkos állapotba került.

Enricoék nem fogadták meg a jótanácsokat – pl. tegyék be az út menti bokorba, majd lesz vele valami – hanem autóból rakták és vitték Komáromba az állatorvoshoz. Az orvos elaltatta, ellátta, bekötözte. Kiderült, hogy nincs komolyabb baj, csak a lába sérült

meg. Kifizették a költségeket, majd folytatták az intézkedést. Tervük az volt, hogy a város menhelyén helyezik el, ott viszont kellemetlen meglepetés érte őket. A menhely vezetője elutasította Labi befogadását, mondván, hogy a kutya nem komáromi, ráadásul sérült kutyát nem fogadnak be. Zsuzsának nem annyira az elutasítás fájt, inkább a hangnem, ahogy beszéltek velük: fennhangon, durván, kioktatóan. Meg sem nézték a kutyát, ehelyett azzal fenyegettek, ha nem hagyják el a menhely területét, kihívják a rendőrséget.

LABI A LABRADOR

Mi legyen ezek után? Az utcán mégsem hagyhatták a szerencsétlen állatot. Késő este volt mire hazaértek, s út közben megszületett a döntés: Labit – ők nevezték el így – befogadják. Az öt bulterrier, Mara a francia bulldog és Mimi a keverék kutya mellé – nyolcadiknak. Hét vagy nyolc kutya, az már majdnem ugyanaz, gondolhatná a kívülről, de azért a helyzet nem volt ilyen egyszerű. A bulterrierek nem szeretik a náluk szőrösebbeket, ezért finoman szólva bizalmatlanul fogadták a betolakodót. Mit volt mit tenni, Zsuzsa és Enrico építkezésbe kezdett. Elkerítették a hátsó veteményes kertet, kiszedték a paradicsomot, paprikát s felépítettek három

ketrecet, amely Mimi, Labi és a keverék kutyus lakhelye lesz. A ketrecekhez tágas térség tartozik, ahol napközben majd szaladgálhatnak. Az udvar első része ebből következően továbbra is a bulterrierek felségterülete marad.

A kutyákról azt hiszem minden lényegeset megtudtunk, ezért most a fiatal pár szíves hozzájárulásával élve, néhány szóval őket mutatom be. Zsuzsa Komáromban nőtt föl, majd tanulmányai után Szardínia szigetére került, ahol megismerkedett Enricoval. Úgy döntöttek Szlovákiában telepednek le, mert itt Zsuzsa számára több a munkalehetőség. Szardínián csak szezonmunkásként lehetett elhelyezkedni, nyáron étteremben, télen a mezőgazdaságban, szőlőművelésben dolgozhatott volna. Szardínián az olíva, parafa, narancs, citrom, articsóka és a szőlő termesztése dívik, s a vidéki házakhoz hatalmas birtokok, farmok kapcsolódnak. A szárd sajtok, borok, kolbász egyébként világhírnévnek örvendenek. Enrico is egy vidéki farmon nőtt fel, állatokkal körülvéve, ezért a falusi élet egyáltalán nem idegen tőle. 2008-ban vásárolták meg házukat falunkban, melyet azóta is folyamatosan alakítgatnak igényeik szerint, s ebben Enrico láthatóan nagy örömét leli. Megszerette Dunamocsot, a környéket, s jól érzi magát az itteni emberek társaságában. „Több embert ismer már a faluban, mint én.” – büszkélkedett Zsuzsa, aki párjával kapcsolatban még valamire büszke lehet: a magyar nyelv tudására, melyben szorgalmasan és látványosan halad előre. Mindenkiel örömmel, barátságosan, afféle igazi olaszos kedéllyel kommunikál.

„Nem hiányzik a tenger, Enrico?” – kérdeztem tőle búcsúzáskor. „Nem, itt jó!” – vágta rá azonnal, s mindezt olyan vidám mosoly kísértében tette, hogy el kellett hinnem neki.

Mesélő fényképek -4. rész-

A régi gazdavilág idején jártak-keltek az emberek a falu és a Mocsolya között. Nagy volt a jövés menés a pincékhez vezető utakon. A legtöbben lovas szekereken döcögtek odáig, de akinek nem volt, hát gyalog is vígan bejárta az utat. Akár minden nap, ahogy például *Zajos János* tette. Nem volt lova, nem volt fogata, hát gyalog ment. Oldalán tarisznyája, benne a kétliteres üveg, melyen a magyar korona díszlett, abban hozta haza a bort, az elengedhetetlen napi adagot. A búcsi úton baktatva kiért a faluból, az agacsos közti első úton balra fordult, elhaladt a gazdák kútja mellett, majd fél kilométer után jobbra vette az irányt. Itt a Zsellér tag kezdődött a zsellér kúttal, zsellér legelővel, majd jöttek a Laposok. A Laposok közt a keszi útig ment, aztán a nagyvölgyi kútnál jobbra fordult, s a nagyvölgyi réteken majd a Nagynyilasokon áthaladva már ott is volt a mocsolyai pincéknél. Semmiség az egész, mindössze 6 km. Zajos János nem sietett, nem kapkodott, a régi világ emberének ez amúgy sem volt szokása. Ha egyszer ott volt a Mocsolya és nem a falu szélén, akkor oda kellett menni. Meg aztán szekéren sem volt sokkal gyorsabb a tempó. Esetleg kényelmesebb. Ezért ha arra jött *Bellabás Géza*, vagy *Kele Sándor*, vagy *Vadőr Szalai József* a lovas szekeren – ami szintén sűrűn előfordult – akkor leintette, felugrott, s most már beszélgetve, együtt folytatták az utat. Visszafelé is akadt fuvar. Ha meglátta, odakiáltott a tizenéves *Papp Lajosnak*, aki már egyedül járt a Mocsolyára: „Gyerek, visszafelé állj meg értem!”

Papp Sándornak ökrös fogata volt, azon járt ki pincéjéhez. Okos állatok voltak, nem kellett azokat irányítani. Hazafelé menet ráfeküdt a gazda a kocsira, aludt egy jót, s csak akkor kellett felébrednie, mikor az állatok hazaértek, belökték az utcakaput, s megálltak udvarának közepén. *Mocsi Mihály* fogata még ennél is különlegesebb volt, neki tehén húzta a kocsiját. Szántott is vele, akárcsak *Papp Sándor* az ökreivel.

Útközben egyébként bármelyik gazda nyugodtan bóbiskolhatott a bakon, nem kellett attól tartani, hogy a kocsi gödörbe, kátyúba fut. A mocsolyai utat – hasonlóan minden határi úthoz – karban tartották, gondozták, odafigyeltek rá. Időnként még kavicsot is hordtak rá a Dunáról. Az évszázadok alatt pedig elég szélesre taposták, hogy két szembejövő kocsi kényelmesen elférjen egymás mellett. De nem csak az út, hanem a környéke is gondozott volt. Mindkét oldalon akárcfa sor övezte, ahogy ma is, csak egy óriási különbséggel: alatta nem a bozót és a gaz burjánzott, hanem rendszeresen kaszált, kövér fő nőtt. Bozót és gaz a határban vagy az utak mellett abban az

időben elképzelhetetlen volt. A fű az állattartás miatt nagy kincsnek számított, s a gazdák minden négyzetmétert kihasználtak, megbecsültek, lekaszáltak, ahol egy kis szénára volt kilátás. Csak számból vagy 30-40 volt a faluban, s a lovakról, tehenekről, ökrökről még nem is beszéltünk!

A mocsolyai tartózkodás a dunamocsi életforma elengedhetetlen része volt. Nem múlhatott el úgy egyetlen hét sem, hogy a gazdaember ne tette volna ott néhányszor tiszteletét. Nemcsak a jó borocska, a társaság és a nótaszó kedvéért, de a munka szintén a Mocsolyára, vagy a környékbeli határdűlőkbe szőlította őket. A korabeli gazdáknak akár 7-8 helyen feküdt kisebb-nagyobb földparcellája a határban, s ha éppen a közeli Rétre dűlőben, Elletésben, Madari szerben vagy a Nagynyilasokban volt dolguk, akkor a napot biztosan a Mocsolyán fejezték be. Vagy ha a keszi és a madari vásárba mentek, hiszen az út arrafelé vezetett. De nemcsak Kesziről vagy Madarról, hanem a régi mocsai mondás szerint a süttői vásárból sem lehetett másképp, csak a Mocsolyán keresztül hazajönni.

Sokaknak itt volt a zöldséges kertje is.

Abban az időben a ház körül nem volt konyhakerti vetemény, az udvarok hátsó részét csak a JRD-s idők beköszöntével fogták művelés alá, amikor már nem volt szükség a széna-, here- és szalmakazlakat tartalmazó, dohány szárítónak, pelyvásnak, pajtának helyet adó, cséplést és más gazdasági munkákat szolgáló szérűkertekre. A zöldségeskerteket a határ nedvesebb, vízzel, kutakkal ellátott részein, így az Ástványlábban, a Belső kertekben és a Mocsolya melletti Kenderlábban alakították ki. *Persei Mihály* például hagymát, káposztát, krumplit, répát, retket, mákot, kendert termesztett pincéjétől egy ugrásnyira, a Kenderlábban. A 300 méterre lévő Kerek tóhoz út vezetett a pincéktől, ott volt a gémes kút, sokáig az egyetlen kút a Mocsolyán. Hosszú, vörös márvány vályú tartozott hozzá, abból itatták a lovakat. Zablásan, szerszámosan, kocsival együtt álltak be a vályú elé, ha megérkeztek, vagy hazaindultak.

Állnak balról: *Margit Ernő*, *Gacsai Lajos Gyula*, *Persei Jenő*, ?, *Magyar Béla*: „Eszke”, *Bábi János*, *Papp Lajos*. Ülnek balról: *Kovács Béla*, *Lapos József*, *Pinke József*, *Bábi Lajos*, id. *Bábi János*.

A kép a 40-es évek elején készült a Mocsolyán. A szereplők közül *Margit Ernő*, *Gacsai Lajos Gyula* és *Lapos József* hamarosan odavesztett a háborúban.

Hordómosáshoz is onnan vitték fel a vizet fél fenekű hordóban. A harmincas évek végén aztán még két kutat létesítettek a pincesoron, egy pumpást és egy kerekest, ami megkönnyítette a vízellátást.

Balról: Bábi Irma, Bellabás Jolán, Kele Margit, Lajos Jenő.

mentek ki a Mocsolyára. Ilyenkor a nők és gyerekek is csatlakoztak a férjekhez, apákhoz, nagyapákhoz. Pokrócba burkolózva, beliner kendősen ültek a lányok, asszonyok a vidáman csilingelő szánkón. Főleg farsangi időszakban volt nagy a forgalom, öröm volt nézni a száguldó fogatokat, a pincék előtt „parkoló” szánkók tucatjait. Mikor kiértek, gyorsan befűtöttek a kályhába, forralt bort készítettek, s hamarosan finom pörkölt illata töltötte be a levegőt. Hógolyóztak, viccelődtek, s felzengett a vidám nótaszó.

A Mocsolya egy élettel teli, valóságos kis „falu” volt a határ közepén. A férfiember nyugalmas menedéke, családok kirándulóhelye, ahol szinte minden nap szólt a nóta. Vasárnap meg úgy zengett a pincesor, hogy talán még Madaron is hallották.

Mocsolyáról szóló leírásunkat következő számunkban folytatjuk. A pincék elhelyezkedésének vázlatát, a tulajdonosok neveit szintén ekkor közöljük.

SPORT

Mondják, hogy nem a forma számít, hanem a tartalom. A vasárnapi meccseknél például a győzelem, s nem az, hogy milyen formájú jegyet adnak a bejáratnál. Mégis örülhetünk, hogy néhány hete nem egyszerű pénztári blokkot nyomnak a kezünkbe, hanem ilyen szépen megtervezett igényes belépőt. Jelzi, hogy a DFC-nél a minőségre törekzenek, s minden lehetőséget kihasználnak az előrelépésre a szurkolók kiszolgálása tekintetében is.

Bajnoki labdarúgó
mérkőzés
2011.8.21. 17:00
DUNAMOC
IFJÚSÁGFALVA
BELÉPŐ 0,80 €

"Köszönjük, hogy a belépőjegy megvásárlásával támogatja a dunamocsi labdarúgást! Azért, hogy a mérkőzés mindenkinek kellemes szórakozás legyen, kérjük, hogy sportszerű szurkolással biztassa a csapatokat, és a pálya területén ügyeljen a rendre és a tisztaságra.

Köszönjük!"

Lio Messi a portugálok nagy bánatára a szuperkupán is beköszönt aktuális ellenfelének. A Barca és az FC Porto összecsapását óriáskivetítőn tekinthettük meg a Fő téren, s a meccsnézés e formája újra közönségsikert aratott. A kellemes nyári estén szépen megteltek a terre kitett padok, ahol együtt élveztük a foci, a sör, a bor és a hagymás zsíroskenyér örömeit. Egy helyi életművész még az otthonról hozott vacsoráját is itt fogyasztotta el.

Maratonfutóink az elmúlt hónapban több versenyen is részt vettek. A koppánymonostori versenyen kitűnő eredményt értek el, Kele Géza a szeniorok, Antal Ferenc az ifik között szerezte meg az első helyet. A komáromi Erődfutás maratonin Feri az 1 órás futásban versenyzett, s ez alatt 14 km-t futott le. A távot egy 2 km-es körpályán kellett teljesíteni. A képen Szőnyi Ferenc, tízszeres ultratriatlon világbajnok társaságában láthatók.

A DFC legutóbbi mérkőzései

Őrsújfalu – Dunamocs 2:3 (1:2)

DFC: Bernáth – Andruskó, Püsky, Vörös (Marikovecz), Virág – Asbóth, Banai Tóth, Lajos E.(Gula), Bábi, - Tóth P. (Bertók), Lajos T.

Gólok: Asbóth, Banai Tóth, Tóth P.

Banai Tóth István játékosedző értékelése:

A „hagyományokhoz” híven gyors gólt kaptunk, így már a mérkőzés elején hátrányba kerültünk. A hazaiak tovább támadtak, de a játék képe a gól után mégis megváltozott, mi is veszélyes kontrákat vezettünk. Egy ilyen ellentámadás végén Asbóth Attila technikás csavart lövéssel kb. 20 méterről egyenlített. Utána is a hazaiak kezdeményeztek, de nem sikerült gólra váltani támadásaikat. Kontráink egyre veszélyesebbek voltak. A 36. percben Tóth Pétert szabálytalanul szerelték, s a megítélt szabadrúgást a sorfal mellett sikerült elcsavarnom, ezzel vezetést szereztünk.

A második félidő az elsőhöz hasonlóan indult, néhány perc alatt a hazaiak gólt szereztek. Ezután helyzetek itt is ott is akadtak. Nyolc perccel a vége előtt Tóth Péter egy jól eltalált kapáslövessel, 16 méterről a kapuba bombázott. A vezetést sikerült végig megtartanunk, s az idegenben elért siker értékét növeli, hogy egy erős csapat ellen értük el.

Dunamocs – Ifjúságfalva 12:0 (8:0)

DFC: Tóth L. – Andruskó, Püsky, Vörös (Takács G.) – Pálik (Gula D.), Asbóth (Nagy S.), Bábi, Lajos A., - Tóth P., Banai Tóth, Lajos T.

Gólok: Lajos T. 6, Tóth P. 2, Banai Tóth 2, Lajos A, Pálik.

Banai Tóth István: A 10 év után újjáalakult ifjúságfalvi csapat nem volt egy súlycsoportban velünk. Az osztálykülönbséget sikerült a gólok számában is kifejeznünk, a nézők szebbnél szebb gólokat láthattak.

Tany – Dunamocs 6:2 (0:0)

DFC: Bernáth – Andruskó, Banai Tóth, Püsky (Marikovecz), Vörös – Asbóth, Lajos E., Nagy, Bábi, - Tóth P. (Bertók), Pálik.

Gólok: Bábi T. 2

Banai Tóth István: Már a meccskezdet is szerencsétlen volt. A játékvezető három játékosunkat nem engedett pályára lépni, mivel az igazolványukban DFC Moča helyett TJ Družstevník Moča szerepelt. Lajos Tamás, Lajos Attila és Virág Adrián hiányában így teljesen fel kellett forgatni az összeállítást. Mindez feszültséget okozott a csapaton belül, ami az egész mérkőzés folyamán érezhető volt. A játékvezető ráadásul tolerálta az ellenfél több mint kemény játékát. Ennek ellenére az első félidő 0:0 lett, sőt nekünk is több helyzetünk akadt.

A második félidő aztán olyan volt mint egy rémálom. Rövid időn belül gólt kaptunk, amire Bábi Tibi még válaszolni tudott, de aztán három gól jött egymás után. Bábi újabb góljával szépített, ami után adódtak még lehetőségeink, de nem tudtuk kihasználni. Ellenben Tany újabb kettővel növelte előnyét. A mérkőzés, illetve annak körülményei pszichikailag nagyon megviselték a csapatot.

Dunamocs – Martos 5:0 (3:0)

DFC: Tóth L. – Andruskó, Banai Tóth, Vörös (Marikovecz), Asbóth – Lajos A. (Gula), Lajos E., Bábi(Nagy S.) – Tóth P, Lajos T., Pálik.

Gólok: Pálik 2, Lajos T. 2, Bábi.

Banai Tóth István: A 11. percben Bábi Tibor Lajos Eriktől kapott hosszú, ívelt labdát, melyet szépen maga elé tett, rávezette a kapusra, s a hosszú sarokba helyezett mellette. A 24. percben Pálik Misi növelte előnyünket Asbóth Attila hosszú indítása után, majd a jelenet a 36. percben megismétlődött, így már 3:0-ra vezettünk.

A második félidőben is folytattuk támadásainkat. Egy jobboldalról belőtt labdát Gula Dávid okosan átlépve Lajos Tamásnak engedett, aki egy lövőcsel után az elvetődő kapus mellett a jobb sarokba lőtt. A 81. percben szintén Lajos Tamás egy szépségdíjas szabadrúgás góllal volt eredményes.

Nagyarányú győzelmet arattunk, de csak az eredménnyel vagyok elégedett, a mutatott játékkal nem. Nem sikerült a folyamatos játék, a csapat türelmetlen, kapkodó volt. Ennek ellenére nagyon sok gólhelyzetet alakítottunk ki.

Lapzárta után érkezett: **Marcelháza B - Dunamocs 2:1.**

Edzslátogatás:

Asbóth Attila 21 alkalom, Lajos Tamás 19, Vörös Patrik 19, Gula Dávid 18, Banai T. István 16, Pálik Mihály 15, Bábi Tibor 14, Bertók Zsolt 14, Tóth László 13, Lajos Attila 12, Tóth Péter 12, Takács Gábor 12.

Házi góllövőlista:

Lajos Tamás 8, Banai T. István 4, Tóth Péter 3, Bábi Tibor 3, Pálik Mihály 3, Asbóth Attila 1, Lajos Attila 1.

Aktuális tabella:

1. Tany 15 pont., 2. Marcelháza B 15 p., 3. Nagykeszi 10 p., 4. **Dunamocs 9 p.**, 5. Őrsújfalu 7p., 6. Bogya/Gellér 7p., 7. Nagysziget 7p., 8. Martos 7p., 9. Csicsó 3p., 10. Bogyarét 3p., 11. Dunaradvány 1p., 12. Megyerics 1p., 13. Ifjúságfalva 1p.